

Brüsszel, 2018. március 15.
(OR. en)

7212/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0066 (COD)**

**CODIF 8
CODEC 397
VISA 52**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. március 14.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 139 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (kodifikált szöveg)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a tárgyban említett kodifikációs javaslatot (COM(2018) 139 final – 2018/0066(COD) és az 1–4. melléklet).

Megkérjük a delegációkat, hogy 2018. április 16-ig küldjék meg a tárgyban szereplő kodifikációs javaslatra vonatkozó észrevételeiket az alábbi címekre:

SECRETARIAT.Codification@consilium.europa.eu **ÉS** sj-codification@ec.europa.eu

Felhívjuk a delegációk figyelmét a kodifikációról szóló gyakorlati útmutatóra (14722/14 + COR1).

Melléklet: COM(2018) 139 final

Brüsszel, 2018.3.14.
COM(2018) 139 final

2018/0066 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (kodifikált szöveg)

INDOKOLÁS

1. A Bizottság a népek Európájának jegyében nagy jelentőséget tulajdonít az uniós joganyag egyszerűsítésének és átláthatóbbá tételének annak érdekében, hogy az a polgárok számára világosabb és könnyebben hozzáférhető legyen, így tovább bővítve a számukra biztosított jogok gyakorlásának lehetőségeit.

Ez a cél nem érhető el mindaddig, amíg számos, sokszor jelentősen módosított rendelkezés részben az eredeti jogi aktusban, részben pedig a későbbi, módosító jogi aktusokban szétszórtan található meg. A hatályos rendelkezések megállapításához így jelentős kutatómunka és számos jogi aktus összevetése szükséges.

Ezen okból, valamint azért, hogy a joganyag egyértelmű és áttekinthető legyen, szükséges a többször módosított jogi aktusok kodifikációja.

2. A Bizottság 1987. április 1-jén úgy határozott¹, hogy szervezeti egységei számára előírja valamennyi jogi aktusnak a legkésőbb a tizedik módosítást követő kodifikációját, hangsúlyozva, hogy ez minimumkövetelményként értendő, és ezen egységeknek törekedniük kell az illetékességükbe tartozó jogi aktusok kodifikációjának még gyakrabban történő elvégzésére annak érdekében, hogy e jogi aktusok rendelkezései áttekinthetők és könnyen érthetők legyenek.
3. Az 1992. decemberi edinburgh-i Európai Tanács következtetései² is megerősítették e követelményt, amennyiben rámutattak a kodifikáció fontosságára, ugyanis a tekintetben, hogy valamely adott helyzetre az adott időben mely jogi aktus alkalmazandó, a kodifikáció jogbiztonságot teremt.

A kodifikációt a szokásos uniós jogalkotási eljárással összhangban kell elvégezni.

Mivel a kodifikáció tárgyát képező jogi aktus érdemben nem módosítható, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 1994. december 20-án intézményközi megállapodást kötöttek arról, hogy a kodifikált jogi aktusok elfogadása során gyorsított eljárás alkalmazható.

4. Ezen javaslat célja a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendelet kodifikációja³. Az új rendelet a benne foglalt jogi aktusok⁴ helyébe lép. E javaslat teljes egészében megőrzi a kodifikált jogi aktusok tartalmát, és ennek megfelelően, kizárólag a kodifikáció elvégzéséhez szükséges alaki módosítások elvégzésével, azokat pusztán egybefoglalja.
5. A kodifikációs javaslatot az 539/2001/EK tanácsi rendelet és a módosító aktusok előzetes, 24 hivatalos nyelven készült, egységes szerkezetbe foglalt változata alapján az Európai Unió Kiadóhivatala készítette adatfeldolgozó rendszer segítségével. Abban az esetben, ha a cikkek új számozást kaptak, a régi és az új számozás közötti összefüggést a kodifikált rendelet IV. mellékletében található megfelelési táblázat tartalmazza.

¹ COM (87) 868 PV.

² Lásd a következtetések A. részének 3. mellékletét.

³ E kodifikáció a 2017. évi jogalkotási programban szerepel.

⁴ Lásd ezen javaslat III. mellékletét.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdése a) pontjára ,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az 539/2001/EK tanácsi rendeletet⁶ jelentősen módosították⁷. A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.

2414/2001 1. cikk 1. pont

- (2) Ez a rendelet teljes harmonizációt ír elő azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, valamint azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.

⁵ HL C [...], [...], [...] o.

⁶ A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

⁷ Lásd III. melléklet.

↓ 509/2014
(2) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (3) Azon harmadik országok meghatározását, amelyeknek állampolgárait vízumkötelezettség terheli, és azon harmadik országoké, amelyek mentesek e kötelezettség alól, megfontolt, esetenkénti, ☒ számos kritérium szerinti ☒ értékelést kell végezni. Az értékelést rendszeresen el kell végezni, és az az e rendelet I. és II. mellékleteinek módosítására irányuló jogalkotási javaslatokat vonhat maga után, attól függetlenül, hogy a mellékletekben ☒ bizonyos ☒ körülmények között – például vízumliberalizációs folyamat eredményeképpen vagy a vízummentesség ideiglenes felfüggesztésének végső következményeként – országspecifikus módosításokat lehet eszközölni.

↓ 509/2014
(3) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (4) A harmadik országokról készített, az e rendelet I. és II. mellékletében szereplő listák összetételének összhangban kell lennie és maradnia az e rendeletben felsorolt kritériumokkal. Néhány olyan harmadik országot, amelyek tekintetében e kritériumok terén megváltozott a helyzet, át kell sorolni az egyik mellékletből a másikba.

↓ 509/2014
(8) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (5) Az I. és II. mellékletekben tükrözni kell azon nemzetközi jogi fejleményeket, amelyek következtében megváltozott bizonyos államok vagy entitások jogállása vagy megjelölése.

↓ 539/2001
(6) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (6) Mivel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás Izland, Liechtenstein és Norvégia állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól, ☒ ezeknek az országoknak nem kell szerepelniük azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól ☒.

↓ 453/2003
(3) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (7) Mivel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai és másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás előírja Svájc és a tagállamok állampolgárainak vízum nélkül való szabad mozgását, Svájcnak ☒ nem kell szerepelnie azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól ☒.

↓ 539/2001
(7) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (8) A hontalan és a menekültként elismert személyekkel kapcsolatban, a tagállamok által aláírt nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek – és különösen az 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt, a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló európai megállapodás – sérelme nélkül a vízumkötelezettséget vagy a vízummentességet arra a harmadik országra tekintettel kell eldönteni, amelyben ezek a személyek tartózkodnak és amely útiokmányukat kiállította. A hontalan és menekültként elismert személyekre vonatkozó nemzeti jogszabályok eltérései következtében azonban a tagállamok eldönthetik, hogy ezek a személyek ☒ mentesüljenek-e a vízumkötelezettség alól ☒, amennyiben az a harmadik ország, amelyben tartózkodnak és amely útiokmányukat kibocsátotta, olyan harmadik ország, amelynek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól.

↓ 1932/2006
(7) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (9) Az 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ szükségessé teszi vízummentesség előírását a kishatárforgalmi engedéllyel rendelkezők részére.

↓ 1932/2006
(5) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (10) A tagállamok rendelkezhetnek a vízumkötelezettség alóli mentességről azon személyek számára, akik a közönséges útlevétől eltérő útlevelekkel rendelkeznek.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1931/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról (HL L 405., 2006.12.30., 1. o.).

↓ 539/2001
(8) preambulumbekzdés

- (11) A tagállamok a nemzetközi közjoggal vagy szokással összhangban egyes, különleges vízumszabályok alkalmazását igénylő esetekben személyek meghatározott csoportjait mentesíthetik a vízumkötelezettség alól, illetve kiterjeszthetik rájuk e kötelezettséget.

↓ 1932/2006
(6) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (12) A tagállamok mentesíthetik a vízumkötelezettség alól azokat a menekültnek elismert személyeket és valamennyi hontalan személyt – mind az 1954. szeptember 28-i, a hontalan személyek jogállásáról szóló egyezmény hatálya alá tartozókat, mind az azon kívül esőket –, valamint azon tanulókat, akik iskolai kiránduláson vesznek részt, amennyiben az e kategóriákba tartozó személyek olyan harmadik országban rendelkeznek lakóhellyel, ☒ amely szerepel azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól ☒.

↓ 1932/2006
(8) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (13) A vízumkötelezettség alóli mentességekre vonatkozó szabályoknak hiánytalanul tükrözniük kell a gyakorlatban alkalmazottakat. Egyes tagállamok mentesítik a ☒ vízumkötelezettség alól azoknak a harmadik országoknak az állampolgárait amelyek szerepelnek azon harmadik országok listáján, amelyeknek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, ha azok ☒ a fegyveres erők tagjaiként az Észak-atlanti Szerződés Szervezete vagy a Békepartnerség keretében utaznak. E mentesítésekre – amelyeket ☒ az uniós ☒ jogon kívül álló nemzetközi kötelezettségek alapján nyújtanak – jogbiztonsági okokból kifolyólag mindamellet hivatkozni kell ☒ e ☒ rendeletben.

↓ 1289/2013
(3) preambulumbekzdés

- (14) A teljes vízumkölcönösség olyan cél, amelyre az Uniónak mindig tevőlegesen kell törekednie a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban, ezzel hozzájárulva az Unió külpolitikájának hitelességéhez és egységességéhez.

↓ 539/2001
(5) preambulumbekzdés,
1289/2013
(1) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (15) Olyan ☒ uniós ☒ mechanizmus kialakítására van szükség, amely lehetővé teszi a kölcsönösség elvének alkalmazását abban az esetben, ha ☒ egy harmadik ország, amely szerepel az azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól ☒, úgy határoz, hogy egy vagy több tagállam állampolgáraival szemben vízumkötelezettséget vezet be. Az említett mechanizmus, a szolidaritás jegyében uniós válaszként szolgáljon abban az esetben, ha ☒ egy ilyen ☒ harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben.

↓ 1289/2013
(2) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (16) Azon tagállami értesítés kézhezvételekor, amely szerint ☒ egy harmadik ország, amely szerepel az azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól, ☒ vízumkötelezettséget ír elő az adott tagállam állampolgáraival szemben, valamennyi tagállamnak együttesen kell fellépnie, uniós választ adva ezáltal egy olyan helyzetre, amely az Unió egészét érinti és amelyben állampolgárai eltérő bánásmódban részesülnek.

↓ 1289/2013
(11) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (17) A kölcsönösségi mechanizmus alkalmazásának második szakaszában való megfelelő európai parlamenti és tanácsi részvétel biztosítása érdekében – tekintettel arra, hogy a vízummentesség felfüggesztése egy olyan harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, amely szerepel az ☒ azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól, ☒ és e felfüggesztésnek a tagállamokra, a schengeni társult országokra és magára az Unióra, konkrétan a külkapcsolatokra és a schengeni térség általános működésére gyakorolt horizontális hatásai politikailag különösen érzékeny kérdésnek minősülnek – a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kölcsönösségi mechanizmus egyes elemeire vonatkozóan. E hatáskör Bizottságra való átruházása nem jelenti azt, hogy a schengeni térségben ne kellene politikai vitát folytatni az uniós vízumpolitikáról. Az átruházás továbbá azt is tükrözi, hogy a kölcsönösségi mechanizmusnak az érintett harmadik országok állampolgáira történő alkalmazásakor ☒ kellő ☒ átláthatóságról és jogbiztonságról kell gondoskodni, különösen az e rendelet II. mellékletének megfelelő ideiglenes módosítása révén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, ☒ és

hogyan e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁹ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. ☒

↓ 1289/2013
(4) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (18) ☒ Az azon harmadik országok listáján szereplő országok esetében, amelyeknek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól, ☒ e rendeletnek mechanizmust kell létrehoznia a vízummentesség olyan szükséghelyzetben való ideiglenes felfüggesztésére (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus) vonatkozóan, amikor legalább egy tagállam nehézségeinek leküzdéséhez azonnali intézkedésre van szükség, figyelembe véve a szükséghelyzet által az Unió egészére gyakorolt összehatást.

↓ 1289/2013
(12) preambulumbekzdés

- (19) A felfüggesztési mechanizmus és a kölcsönösségi mechanizmusra vonatkozó egyes rendelkezések eredményes alkalmazásának biztosítása, valamint különösen az említett mechanizmusok alkalmazásával járó összes releváns tényező és esetleges következmények megfelelő figyelembevételének lehetővé tétele érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni azon érintett harmadik országok állampolgárai kategóriáinak meghatározása tekintetében, amelyekre a kölcsönösségi mechanizmus keretein belül a vízummentesség ideiglenes felfüggesztését kell alkalmazni, továbbá az említett felfüggesztés megfelelő időtartamának megállapítására vonatkozó hatáskör és a felfüggesztési mechanizmus végrehajtására vonatkozó hatáskör meghatározása tekintetében. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁰ összhangban kell gyakorolni. E végrehajtási jogi aktusok elfogadására a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.

↓ 1289/2013
(7) preambulumbekzdés

- (20) Meg kell akadályozni azokat a visszaéléseket, amelyek valamely harmadik ország állampolgárai számára rövid távú tartózkodás esetére biztosított vízummentességből következnek, valamint fel kell lépni e visszaélésekkel szemben, amennyiben ezen állampolgárok fenyegetést jelentenek az érintett tagállam közrendjére és belső biztonságára.

⁹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

↓ 2017/317
(2) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (21) A felfüggesztési mechanizmusnak ☒ lehetővé ☒ kell tennie a tagállamok számára hogy az esetleges felfüggesztéshez vezető körülményekről értesítést küldjenek, a Bizottság számára pedig azt, hogy saját kezdeményezésére indítsa meg a felfüggesztési mechanizmust.

↓ 2017/371
(3) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (22) Meg kell könnyíteni különösen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazását egyrészt a gyors eljárást lehetővé tevő rövid referencia-időszakok és határidők megállapításával, másrészt a felfüggesztés lehetséges okai között szerepelniük kell azon eseteknek, amikor a visszafogadás terén gyengül az együttműködés, valamint amikor jelentősen megnőnek a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok. Az együttműködés említett gyengülése alatt különösen azt kell érteni, amikor jelentősen megnő az elutasított visszafogadási kérelmek aránya, többek között az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott kérelmek esetében, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az érintett harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik ilyen visszafogadási kötelezettségről. Lehetővé kell tenni, hogy a felfüggesztési mechanizmust a Bizottság is megindíthassa abban az esetben, ha a harmadik ország nem működik együtt a visszafogadás terén, különösen abban az esetben, ha az érintett harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött.

↓ 2017/371 (4)
preambulumbekzdés

- (23) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében a jelentős növekedés az 50 %-os küszöb meghaladását jelenti. A növekedés ugyanakkor alacsonyabb százalékos arány esetén is jelentősnek és hirtelennek tekinthető, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által bejelentett konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.

↓ 2017/371 (5)
preambulumbekzdés

- (24) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében az alacsony elfogadási arány a menedékjog iránti kérelmek hozzávetőlegesen 3–4 %-os elfogadási arányát jelzi. Az elfogadás ennél magasabb százalékos arány esetén is alacsony arányúnak tekinthető, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által bejelentett konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.

↓ 2017/371
(6) preambulumbekzdés

- (25) El kell kerülni a vízummentességgel való visszaélést és küzdeni kell ellene, amennyiben az a – például a megalapozatlan menedékjog iránti kérelmek megnövekedett számából eredő – migrációs nyomás növekedését okozza, vagy ha tartózkodási engedély iránti megalapozatlan kérelmek benyújtásához vezet.

↓ 2017/371
(7) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a – vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként megadott – vízummentesség helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott különös követelmények továbbra is teljesüljenek, a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie az érintett harmadik országok helyzetét. A Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az érintett harmadik országokban tapasztalható emberi jogi helyzetre.

↓ 2017/371
(8) preambulumbekzdés

- (27) A Bizottságnak az adott harmadik országra vonatkozóan a vízumliberalizáció hatálybalépését követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha azt az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

↓ 2017/371
(9) preambulumbekzdés

- (28) Mielőtt a Bizottság úgy határoz, hogy ideiglenesen felfüggeszti valamely harmadik ország állampolgárainak vízummentességét, figyelembe kell vennie az emberi jogok helyzetét az adott harmadik országban, és azt, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen lehetséges következményekkel járhat e helyzetre nézve.

↓ 2017/371
(11) preambulumbekzdés

- (29) A vízummentesség végrehajtási jogi aktusok révén való felfüggesztésének az érintett harmadik ország állampolgárainak bizonyos kategóriáira kell vonatkoznia, megemlítve az úti okmányok érintett típusait és adott esetben olyan további kritériumokat, mint például azt, hogy a felfüggesztés a tagállamok területére első alkalommal utazó személyekre vonatkozik. A végrehajtási jogi aktusnak meg kell határoznia az állampolgárok azon kategóriáit, amelyekre nézve a felfüggesztést alkalmazni kell, figyelembe véve azokat a sajátos körülményeket, amelyekről egy vagy több tagállam

értésítést küldött, vagy amelyekről a Bizottság jelentést tett, továbbá szem előtt tartva az arányosság elvét.

↓ 2017/371
(12) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (30) Annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács megfelelően részt vegyen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazásában – tekintettel arra, hogy a vízummentesség felfüggesztése egy olyan harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, amely szerepel az ☒ azon harmadik országok listáján, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól, ☒ politikailag különösen érzékeny jelleggel bír, valamint tekintettel a tagállamokra és magára az Unióra főként a külkapcsolatok, valamint a schengeni térség általános működése tekintetében gyakorolt horizontális hatásra –, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az érintett harmadik országok állampolgáira vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztésére vonatkozóan.
-

↓ 539/2001
(9) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (31) A ☒ vízumrendszer ☒ átláthatóságának biztosítása és az érintett személyek tájékoztatása érdekében a tagállamok kötelesek tájékoztatni ☒ a Bizottságot és a többi tagállamot ☒ az e rendelet alapján hozott intézkedéseikről. Ugyanezen okokból a tájékoztatást az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* is közzé kell tenni.
-

↓ 539/2001
(10) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (32) A tagállamok területére történő belépésre és a vízum kiadására irányadó feltételek nem ☒ szükséges, hogy érintsék ☒ az útiokmányok érvényességének elismerését szabályozó rendelkezéseket.
-

↓ 539/2001
(11) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (33) ☒ Az Európai Unióról szóló ☒ szerződés 5. cikkében megfogalmazott arányossági elvnek megfelelően a közös ☒ vízumpolitika ☒ megfelelő ☒ működése ☒ érdekében szükséges és célszerű, hogy ☒ rendelet sorolja fel ☒ azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, illetve azokét, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.

↓ 1289/2013
(10) preambulumbekzdés
(kiigazított szöveg)

- (34) ☒ Ez a ☒ rendelet nem érinti azon nemzetközi megállapodások alkalmazását, amelyeket az Európai Közösség az ☒ 539/2001/EK rendelet ☒ hatálybalépését megelőzően kötött, és amelyekből – az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának figyelembevételével – a közös ☒ vízümpolitikától ☒ való eltérést szükségessé tévő kötelezettségek erednek.

↓ 509/2014
(9) preambulumbekzdés

- (35) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás¹¹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat¹² 1. cikkének B. pontjában említett terület alá tartoznak.

↓ 509/2014
(10) preambulumbekzdés

- (36) Svájc tekintetében a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség által aláírt, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás¹³ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat¹⁴ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

↓ 509/2014
(11) preambulumbekzdés

- (37) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség

¹¹ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

¹² A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

¹³ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

¹⁴ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv¹⁵ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat¹⁶ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

↓ 509/2014
(12) preambulumbekzdés

- (38) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal¹⁷ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

↓ 509/2014
(13) preambulumbekzdés

- (39) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal¹⁸ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt a határozat elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

↓ 539/2001

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

↓ 509/2014 1. cikk 1. pontja

1. cikk

E rendelet célja, hogy számos kapcsolódó kritérium alapján, eseti alapon történő mérlegeléssel meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól – ilyen kritériumok többek között az illegális bevándorlás, a közérdek

¹⁵ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

¹⁶ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

¹⁷ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

¹⁸ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

és a közbiztonság, valamint a gazdasági előnyök, ezen belül is különösen a turizmus és a külkereskedelem szempontjai, továbbá az Uniónak az érintett harmadik országokkal fenntartott külkapcsolatai, ezen belül is különösen az emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos megfontolások, valamint a regionális koherencia és a viszonyosság vonatkozásai.

↓ 610/2013 4. cikk 2. pontja

2. cikk

E rendelet alkalmazásában „vízum” a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ 2. cikke 2. pontjának a) alpontjában meghatározott vízum.

↓ 539/2001/EK (kiigazított szöveg)

3. cikk

(1) Az I. mellékletben ☒ felsorolt ☒ harmadik országok állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek.

↓ Helyesbítés HL L 29.,
2007.2.3., 10. o.

(2) A menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásból fakadó kötelezettségek sérelme nélkül, a menekültnek elismert és a hontalan személyeknek vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és az úti okmányaikat kiállító harmadik ország az e rendelet I. mellékletében szereplő harmadik országok egyike.

↓ 539/2001 (kiigazított szöveg)
→₁ 610/2013 4. cikk 1. pontja

4. cikk

(1) →₁ A II. mellékletben ☒ felsorolt ☒ harmadik országok állampolgárai mentesülnek a 3. cikk (1) bekezdésében rögzített kötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében. ←

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

↓ Helyesbítés HL L 29.,
2007.2.3., 10. o. (kiigazított
szöveg)

(2) Ezenkívül vízummentesség vonatkozik az alábbiakra:

- (a) az e rendelet I. mellékletben szereplő harmadik országok egyikének azon állampolgárai, akik az 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kiállított kishatárforgalmi engedéllyel rendelkeznek, amennyiben a kishatárforgalmi rendszer keretében gyakorolják jogaikat;
- (b) az e rendelet I. mellékletben felsorolt harmadik országok egyikének állampolgárságával rendelkező és a 94/795/IB tanácsi határozatot²⁰ alkalmazó tagállamok egyikében lakóhellyel rendelkező azon iskolai tanulók, akik iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;
- (c) a tagállamok egyikében tartózkodó menekültnek elismert és hontalan személyek, valamint más olyan személyek, akik egyik ország állampolgárságával sem rendelkeznek, és akik az említett tagállam által kibocsátott úti okmánnyal rendelkeznek.

↓ 539/2001/EK (kiigazított
szöveg)

5. cikk

Azoknak az új harmadik országoknak az állampolgáira, amely országok az I. és a II. mellékletben felsorolt országokból jöttek létre, a 3. és 4. cikkben foglalt megfelelő rendelkezések vonatkoznak, ameddig a Tanács az ☒ EUMSZ ☒ idevágó rendelkezésében előírt eljárás szerint más határozatot nem hoz.

6. cikk

↓ 1289/2013/EU 1. cikk 3. pont
a) alpontja

(1) A tagállamok kivételt tehetnek a 3. cikkben előírt vízumkötelezettséget vagy a 4. cikkben előírt vízummentességet illetően az alábbi személyekkel:

- a) diplomata útlevelemel, szolgálati/hivatali útlevelemel vagy különleges útlevelemel rendelkező személyek;
- b) a polgári légitözlekedési és tengerhajózási személyzet tagjai feladataik ellátása közben;

²⁰ A Tanács 94/795/IB határozata (1994. november 30.) a Tanács által az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott együttes fellépésről a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli diákok utazási könnyítéseiről (HL L 327., 1994.12.19., 1. o.).

- c) a polgári tengerhajózási személyzet partra szálló tagjai, amennyiben rendelkeznek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1958. május 13-i 108. számú vagy 2003. június 16-i 185. számú egyezményével, vagy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló, 1965. április 9-i egyezményével összhangban kiállított tengerészizgazolvánnyal;
- d) katasztrófa vagy baleset során a sürgősségi ellátást vagy mentést végző missziók személyzete és tagjai;
- e) a nemzetközi belvízi utakon hajózó járművek polgári személyzete;
- f) az olyan kormányközi nemzetközi szervezetek, amelyeknek legalább egy tagállam tagja, vagy az érintett tagállam által a nemzetközi jog alanyaként elismert egyéb jogalanyok által az említett szervezetek vagy jogalanyok tisztviselői részére kiállított útiokmányok birtokosai.

↓ Helyesbítés HL L 29.,
2007.2.3., 10. o.

(2) A tagállamok mentesíthetik a vízumkötelezettség alól:

- a) azokat az I. mellékletben felsorolt harmadik állam, illetőleg Svájc vagy Liechtenstein állampolgárságával rendelkező iskolai tanulókat, akik a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országban rendelkeznek lakóhellyel, és iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;
- b) a menekültnak elismert és a hontalan személyeket, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti, valamint az úti okmányukat kiállító harmadik ország a II. mellékletben szereplő harmadik országok közé tartozik;
- c) a fegyveres erők NATO vagy a Békepartnerség keretében utazó tagjait, valamint az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, 1951. június 19-i megállapodás által előírt személyazonosító okmányokkal és menetparanccsal rendelkező személyeket;

↓ 1289/2013/EU 1. cikk 3. pont
b) alpontja

- d) a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásból eredő kötelezettségek sérelme nélkül azokat a menekültnak elismert és hontalan személyeket, valamint egyetlen ország állampolgárságával sem rendelkező más személyeket, akik az Egyesült Királyságban vagy Írországban rendelkeznek tartózkodási hellyel, és az Egyesült Királyság vagy Írország által kiállított olyan útiokmánnyal rendelkeznek, amelyet az érintett tagállam elismer.

↓ 539/2001/EK (kiigazított
szöveg)

(3) A tagállamok kivételt tehetnek a 4. cikkben ☒ említett ☒ vízummentesség alól olyan személyek esetén, akik tartózkodásuk alatt kereső tevékenységet folytatnak.

7. cikk

Amennyiben egy, a II. mellékletben található listán szereplő harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) az érintett tagállam a vízumkötelezettség harmadik ország általi bevezetését követő 30 napon belül, írásban értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

Ennek az értesítésnek:

- i. tartalmaznia kell a vízumkötelezettség érvényesítésének időpontját, valamint az érintett útiokmányok és vízumok típusát,
- ii. részletesen be kell mutatnia azon előzetes intézkedéseket, amelyeket az érintett tagállam annak érdekében hozott, hogy közötté és a szóban forgó harmadik ország között vízummentesség legyen érvényben, továbbá tartalmaznia kell minden lényeges információt.

A Bizottság az ezen értesítéssel kapcsolatos információkat haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, beleértve a vízumkötelezettség végrehajtásának időpontjával, valamint az érintett útiokmányok és vízumok típusával kapcsolatos információkat is.

Amennyiben a harmadik ország úgy határoz, hogy a vízumkötelezettséget az e pont első albekezdésében említett határidő lejárta előtt feloldja, az értesítést nem kell megtenni vagy vissza kell vonni, az információkat pedig nem kell közzétenni;

- b) a Bizottság – az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően azonnal és az érintett tagállammal konzultálva – mindenekelőtt politikai, gazdasági és kereskedelmi téren lépéseket tesz a szóban forgó adott harmadik ország hatóságainál a vízummentes utazás visszaállítása vagy bevezetése érdekében, és e lépésekről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- c) amennyiben legkésőbb 90 nappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, a b) ponttal összhangban megtett lépések ellenére a harmadik ország nem oldja fel a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam felkérheti a Bizottságot, hogy függessze fel az adott harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében a vízummentességet. Ha egy tagállam ilyen kérelmet nyújt be, arról tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- d) a Bizottság az e), f) vagy h) pont szerinti lépések megfontolása során figyelembe veszi az érintett tagállam által a szóban forgó harmadik országgal a vízummentes utazás érdekében hozott intézkedések eredményét, a b) ponttal összhangban tett lépéseket, valamint azon következményeket, amelyekkel a vízummentesség felfüggesztése járhat az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve;
- e) amennyiben az érintett harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság legkésőbb hat hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, majd legfeljebb hat hónapos időközönként olyan

időtartamon át, amely nem haladhatja meg az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének vagy kifogásolásának időpontját:

- i. az érintett tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére olyan végrehajtási jogi aktust fogad el, amely a szóban forgó harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében legfeljebb hat hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. E végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni a vízummentesség felfüggesztése hatálybalépésének – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontját, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat. Az ezt követő végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság további, legfeljebb hat hónapos időszakokkal meghosszabbíthatja a felfüggesztés időtartamát, és módosíthatja a szóban forgó harmadik ország állampolgárainak azon kategóriáit, amelyek esetében felfüggeszti a vízummentességet.

E végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint kell elfogadni. A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztési időszakok során a harmadik országnak a végrehajtási jogi aktusban foglalt valamennyi kategóriába tartozó állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor; vagy

- ii. jelentést nyújt be a 11. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, amelyben értékeli a helyzetet és indokolást ad arról, hogy miért vetette el a vízummentesség felfüggesztését, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

A Bizottság e jelentésben minden releváns tényezőt – így például a d) pontban említett tényezőket is – figyelembe vesz. Az Európai Parlament és a Tanács e jelentés alapján politikai vitát tarthat;

- f) amennyiben az érintett harmadik ország 24 hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően sem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben e harmadik ország állampolgárai esetében 12 hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet . A felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni azt az – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontot, amelyben a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat, és ennek megfelelően módosítani kell a II. mellékletet. A módosításkor a szóban forgó harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne a felfüggesztés időtartamának megjelölésével azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében fel van függesztve.

Az e) pont alapján az érintett harmadik országgal kapcsolatban elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatályukat veszítik azon a napon, amikor a vízummentességnek e harmadik ország állampolgáraival szembeni felfüggesztése hatályba lép, vagy amikor a 10. cikk (5) bekezdésének megfelelően kifogást emeltek a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben.

Amennyiben a Bizottság a h) pont szerinti jogalkotási javaslatot nyújt be, az e pont első albekezdésében említett felfüggesztés időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A hivatkozott albekezdésben említett lábjegyzetet megfelelően módosítani kell.

A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartamai alatt a felhatalmazáson alapuló jogi aktus által érintett harmadik ország állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor;

- g) amennyiben egy másik tagállam ezt követően ugyanazon harmadik országgal kapcsolatos, az e) vagy f) pont szerint elfogadott intézkedések alkalmazása során e harmadik országra vonatkozóan az a) pont alapján értesítést tesz, azt az értesítést az említett pontokban foglalt határidők vagy alkalmazási idők meghosszabbítása nélkül egyesíteni kell a már említett, folyamatban lévő eljárásokkal;
- h) amennyiben az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követő hat hónapon belül a szóban forgó harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság jogalkotási javaslatot nyújthat be e rendelet módosítására, amelynek célja az adott harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- i) az e), f) és h) pontban említett eljárások nem érintik a Bizottság arra vonatkozó jogát, hogy bármikor olyan jogalkotási javaslatot nyújtson be e rendelet módosítására, amelynek célja az érintett harmadik ország áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- j) amennyiben a szóban forgó harmadik ország eltörli a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam haladéktalanul értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Az értesítést a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A szóban forgó harmadik ország tekintetében az e) vagy f) pont alapján elfogadott végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az e pont első albekezdésében említett közzétételt követően hatályukat veszítik. Amennyiben a szóban forgó harmadik ország két vagy több tagállam állampolgáraival szemben vezetett be vízumkötelezettséget, a harmadik országra vonatkozó végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az utolsó olyan tagállamra vonatkozó értesítés közzétételét követően veszítik hatályukat, amelynek állampolgáraival szemben a szóban forgó harmadik ország vízumkötelezettséget alkalmazott. A f) pont első albekezdésében említett lábjegyzetet törölni kell az érintett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályának megszűnésekor. A hatályvesztésről szóló tájékoztatást a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Amennyiben a szóban forgó harmadik ország feloldja a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam azonban elmulasztja az e pont első albekezdése szerinti értesítést, a Bizottság saját kezdeményezésére haladéktalanul gondoskodik az ugyanazon albekezdésben említett közzétételről, és e pont második albekezdése alkalmazandó.

↓ 2017/371 1. cikk (1) bekezdés
(kiigazított szöveg)

8. cikk

(1) A 4. cikktől eltérve a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáira vonatkozó vízummentességet releváns és objektív adatok alapján ideiglenes jelleggel, e cikkel összhangban fel kell függeszteni.

(2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy kéthónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó két hónaphoz képest a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) a harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akiknek a tagállam területére való belépését elutasították, vagy akik a tagállam területén jogtalanul tartózkodnak;
- b) azon harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek számának jelentős növekedése, amely ország tekintetében alacsony az említett kérelmek elismerési aránya;
- c) a visszafogadás terén a harmadik országgal való együttműködés gyengülése, amit megfelelő adatok támasztanak alá, különösen a tagállam által az adott harmadik országhoz annak állampolgáira, vagy – amennyiben az Unió vagy a tagállam és a harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről – az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek arányának jelentős növekedése;
- d) a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok vagy közvetlen veszély növekedése, különösen az adott harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények számának jelentős növekedése, amit az illetékes hatóságok által szolgáltatott objektív, konkrét és releváns információk és adatok bizonyítanak.

Az első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében hozott. Az érintett tagállam az értesítésben részletesen megadhatja, hogy az adott harmadik ország állampolgárainak mely kategóriái kerüljenek a (6) bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá, részletezve ennek indokait. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) Amennyiben a Bizottság a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák alapján konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett, egy vagy több tagállamban felmerülő körülményekről vagy arról, hogy a harmadik ország – különösen abban az esetben, ha a harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött – nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, a Bizottság késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az elemzése eredményeiről, és a (6) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell.

Az első albekezdés alkalmazásában a harmadik ország nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, ha:

- elutasítja vagy nem dolgozza fel kellő időben a visszafogadási kérelmeket,
- nem állítja ki kellő időben a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidőre a visszafogadás céljára szolgáló úti okmányokat, vagy nem fogadja el a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat, vagy
- felmondja vagy felfüggeszti a visszafogadási megállapodást,

(4) A Bizottság figyelemmel kíséri a vízumliberalizáció helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott, az 1. cikkben alapuló különös követelmények folyamatos teljesítését azon harmadik országok részéről , amelyek állampolgárai – az Unió és az adott harmadik ország között folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának köszönhetően – a tagállamok területére való utazásuk esetén mentesülnek a vízumkötelezettség alól.

A Bizottság ezenfelül az adott harmadik országra vonatkozó vízumliberalizáció hatálybalépésének napját követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésben azokra a harmadik országokra kell összpontosítani, amelyek esetében a Bizottság – konkrét és megbízható információk alapján – úgy ítéli meg, hogy bizonyos követelményeket már nem teljesítenek .

Amennyiben a Bizottság jelentése azt mutatja, hogy egy adott harmadik ország tekintetében már nem teljesül egy vagy több különös követelmény, a (6) bekezdést alkalmazni kell.

(5) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés alapján tett értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:

- a) fennáll-e a (2) bekezdésben említett helyzetek valamelyike;
- b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;
- c) a (2) bekezdésben említett körülmények – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unióban fennálló migrációs helyzetre;
- d) az Európai Határ- és Parti Őrség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), vagy bármely más, az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve nemzetközi szervezet által készített jelentések, amennyiben a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;
- e) az érintett tagállam által benyújtott értesítésben a (6) bekezdés a) pontjában említett lehetséges intézkedésekre vonatkozóan esetleg adott információ ;
- f) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság a vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett elemzés, a (4) bekezdésben említett jelentés vagy a (5) bekezdésben említett vizsgálat alapján – figyelembe véve, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen következménnyel járna az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve, valamint az érintett harmadik országgal szoros együttműködésben igyekezve hosszú távú alternatív megoldásokat találni – úgy határoz, hogy intézkedéseket kell hozni, vagy amennyiben a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról, a következő rendelkezések alkalmazandók:

- (a) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel az érintett harmadik ország állampolgárai tekintetében kilenc hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felfüggesztés az érintett harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgáraitra alkalmazandó, megemlítve az úti okmányok érintett típusait, és adott esetben további kritériumokat is. Az állampolgárok azon kategóriáinak meghatározásakor, amelyekre a felfüggesztést alkalmazni kell, a

Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján és az arányosság elvét tiszteletben tartva olyan kategóriákat alkalmaz, amelyek megfelelően tágak ahhoz, hogy minden egyes esetben hozzájáruljanak a (2), a (3), és a (4) bekezdésben említett körülmények orvoslásához. A Bizottság egy hónapon belül elfogadja a végrehajtási jogi aktust azt követően, hogy:

- i. kézhez kapja az (2) bekezdésben említett értesítést;
- ii. tudomást szerez a (3) bekezdésben említett információkról;
- iii. benyújtja a (4) bekezdésben említett jelentést; vagy
- iv. kézhez kapja a tagállamok egyszerű többségének értesítését a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról.

A végrehajtási jogi aktust a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni azt az időpontot, amikor a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép.

A felfüggesztés időszaka alatt a Bizottság megerősített párbeszédet kezd az érintett harmadik országgal annak érdekében, hogy orvosolja a szóban forgó körülményeket.

- (b) Amennyiben a (2), a (3), és a (4) bekezdésben említett körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság az e bekezdés a) pontjában említett kilenc hónapos időszak vége előtt legalább két hónappal a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely 18 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a II. melléklet alkalmazását az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az e bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatályvesztésekor lép hatályba, és ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet. E módosításkor az érintett harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne egyrészt azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében fel van függesztve, másrészt a felfüggesztés időtartamát.

Amennyiben a Bizottság az (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, a vízummentesség felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott felfüggesztésének időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A lábjegyzetet ennek megfelelően módosítani kell.

A felfüggesztés időtartama alatt az érintett harmadik ország állampolgárainak a 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

Ha valamely tagállam a 6. cikknek megfelelően a vízumkötelezettség alóli új mentességekről rendelkezik az olyan harmadik ország állampolgárainak valamely kategóriájára vonatkozóan, amelyre kiterjed a vízumkötelezettség alóli mentességet felfüggesztő jogi aktus hatálya, a 12. cikknek megfelelően tájékoztatást ad az említett intézkedésekről.

(7) A Bizottság a (6) bekezdés b) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus időbeli hatályának lejárta előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatolhat, amelynek célja az érintett harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe.

(8) Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, legfeljebb 12 hónappal meghosszabbíthatja a (6) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályát. A végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának meghosszabbítására

irányuló határozatot a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 2017/371 1. cikk (2) bekezdés
(kiigazított szöveg)

9. cikk

(1) Legkésőbb 2018. január 10-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli a 7. cikk említett kölcsönösségi mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt be e rendelet módosítására. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

↓ 2017/371 1. cikk (3) bekezdés
(kiigazított szöveg)

(2) Legkésőbb 2021. március 29-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 8. cikkben meghatározott felfüggesztési mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt be. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

↓ 2017/371 1. cikk (4) bekezdés
(kiigazított szöveg)

10. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk f) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. január 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) A Bizottságnak a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. március 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk f) pontjában és a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió*

Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(6) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(7) A 7. cikk f) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(8) A 8. cikk (6) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

↓ 1289/2013 1. cikk 4. pontja

11. cikk

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

↓ 539/2001/EK (kiigazított szöveg)

12. cikk

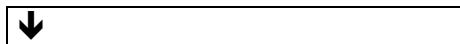
(1) A tagállam az általa a 6. cikk alapján tett intézkedéseket 5 munkanapon belül közli a többi tagállammal és a Bizottsággal.

(2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint közölt intézkedéseket az *Európai* ☒ *Unió* ☒ *Hivatalos Lapjában* tájékoztatásul közzéteszi.

13. cikk

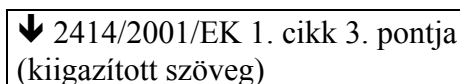
Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak az államok, a területi egységek, valamint a hatóságaik által kiállított útlevelek, illetve úti- és személyazonossági okmányok elismerésére vonatkozó hatáskörét.

14. cikk

Az 539/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

15. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*